

взла. О сладкій прїятелю христовъ Юсифе, колко ли сте сладко пѣли съ Никодима и горко плакали избавителя нашего, както и неговата майка плачеше и дѣмаше: О сыне мой слезни сега во ада да избавишь праведныте дѣшы, и въ третїа день да възкръснишь, каквото ми дѣмаше много пѣти. Възкръсни и са шви на твоѣтъ прескорвнѣ майкѣ, знамъ сыне мой чи ты три дни ще сѣдишь погребенъ, но мене ще са види като много години. Ето чѣдо сега та оставѣмъ и си отикамъ: но срѣцето си и дѣшатъ си при тебе оставѣмъ: зашто не е възможно да та забравѣ до саматъ моя смѣрть.

Но като положиха Христа въ гроба, тога азъ позна чи ще избѣви оныя дѣшы, които държаше отъ 550 години, за тѣй плачеше и дѣмаше: О тешко мене! каква е тѣзи голѣма сила, коато иди върхѣ ми? Кой е този дѣто неможи да са повѣди като другите? Ахъ! прїахъ го като мертвакъ, а сега трепера като отъ безсмертнаго, прїахъ го като челоуѣка, а сега трепера като отъ сѣдїа. О слѣги мои дїаколи, скоро заключете адовыте кратѣ: зашто навближи нашето погѣбленїе. Азъ познахъ чи самъ богъ иди да строши ада, но доидете да са скрїеме на дѣното адово. Тока като говорѣха дїаколыте, ето и христосъ достигна съ божественнѣтъ си славѣ и съ ангелски пѣсни во ада, и тосѣ часъ начаха ангелите да викатъ на дїаколыте: земнете си дїаколи крататъ и отворете: зашто иди царь славный. И като питаха дїаколыте кой е този царь славный? Ангелите дѣмаха: господь крѣпкій и силный, той е царь славный, той е дѣто ви скли отъ небо за вашѣтъ гордость, той е сынъ божїй, не го ли познахте по Лазаровото възкресенїе, и на распатїето като потемнѣ слнцего и са погърси землята, не познахте ли чи той е крѣпкій и силный господь. Тези хораты като говорѣха ангелите, тосѣ часъ са строшиха адовыте врата, и христосъ влезна во ада славно съ божеството си и дѣшатъ си, гдѣто намери: Адама, Ева, Авела, Сита, Ноа, Авраама, Исаака, Іакова, Моисеа, Симеона старца, Іоанна предтеча и сичките праведны и грѣшны. Като огрѣм христовото дохожданїе, зарадвахася сичките, които вѣхъ во ада: зашто познаха своето сквожденїе. Тога дѣмаше Симеонъ старецъ, ето до сега има тридесать и три години, отъ като го прїахъ на рѣцѣте си като малко дѣте, а Іоаннъ предтеча дѣмаше, азъ отъ като го крѣсихъ во Іорданъ има до сега три години.

Тѣй като са говорѣше, ето и христосъ достигна во ада, и рече: Адаме! стани сега отъ тѣка, остави тѣа темницѣ, и дойди въ голѣма свѣтлина, остави тока плачевно и скѣрно мѣсто, и дойди въ радостнымъ и веселымъ рай: зашто рай са отвори, хѣрѣвима са махна и дїакола са потъпка. Стани погледай какъ станахъ за тебе челоуѣкъ, и каква безчестнѣ и хѣлнѣ смѣрть прѣзрѣхъ за тебе и за твоѣ